

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

LEDEN 2001

10.00	ČK	Olga Tydlitátová, VP	1. ledna	9.00	BD	Jaroslav Vítek, VP
			<i>Nový rok</i>	10.00	Kuř	Jiří Malý, VP
				13.45	Tiš	Jiří Malý, VP
8.30	BK	Jiří Gruber	7. ledna	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>1. po Zjevení Páně</i>			
14.15	Rych	Jiří Gruber				
8.30	BK	Olga Tydlitátová	14. ledna	9.00	BD	Dr. Josef Veselý
8.30	BK	Jiří Gruber	21. ledna	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>3. po Zjevení Páně</i>	10.00	Kuř	Jiří Malý
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiš	Jiří Malý
8.30	BK	Jiří Gruber	28. ledna	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>4. po Zjevení Páně</i>	9.45	Tiš	Jiří Malý
8.30	BK	Olga Tydlitátová	4. února	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>5. po Zjevení Páně</i>	10.00	Kuř	Jiří Malý
14.15	Rych	Olga Tydlitátová		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek

LEGENDA:

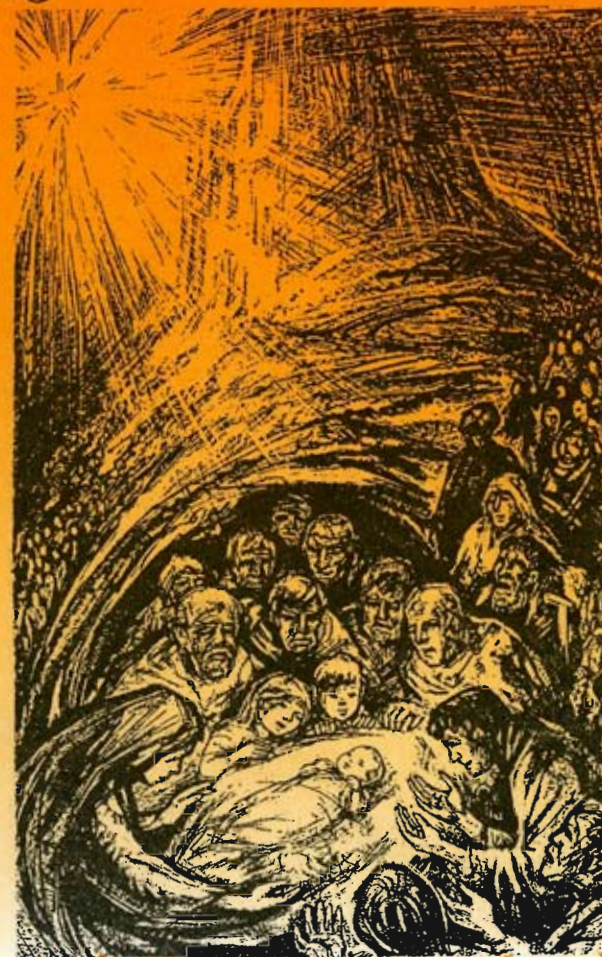
BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov

BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim

SETKÁVÁNÍ

Leden 2001
Ročník 3

Číslo **1**

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

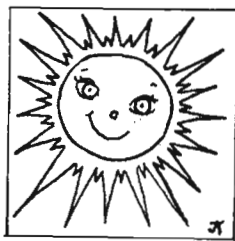
BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

NĚKOLIK KRÁTKÝCH STARÝCH IRSKÝCH POŽEHNÁNÍ PRO POTĚCHU DUŠE...

*Bůh dej, aby tě o chladném večeru
zahřálo teplé slovo.*

*Bůh dej, aby ti v temné noci
zazářil měsíc v úplňku.*

*Bůh dej, abys domů
krácel tou správnou cestou.*

*Ať Bůh spočine na tvém polštáři,
ať tě chrání a drží ve své dlani.
Tvé cesty ať tě vedou vzhůru
a dobré podnebí provází tvůj krok.
Větr ať posílí tvá záda.
A – až tě d'ábel začne postrádat –
ať už jsi v nebi.*

Obraz na obálce je od Horsta Räckeho: Klanění v chlévě - Lk 2,15-20 a Mt 2,1-12

DO TŘETÍHO ROČNÍKU

Pokud se nestane nic mimořádného, znamená toto číslo, že náš společný sborový časopis vstupuje s novým tisíciletím do svého třetího ročníku. Přiznám se, že z toho mám radost, ale je s tím i mnoho starostí. Každý měsíc je třeba vymyslet, obstarat, napsat, opsat, upravit a domluvit řadu věcí. Každé číslo, které se v kostele objeví včas a bez zbytečných chyb a omylů, je malý zázrak, který vzniká díky ochotě několika málo bratří a sester. Když se sejdem na redakční radě, máme většinou k dispozici pouze asi polovinu materiálu. Během týdne je pak třeba dopsat nejen zprávy ze staršovstva, ale také zjistit všechny údaje o tom, co se kde chystá, opsat články, které nebyly dodány na disketě (to dělá většinou sestra Marková), připomenout těm, co odpovídají v anketě, že termín už dávno uběhl, sehnat nějakou báseň či modlitbu na vnitřní stranu obálky, nezapomenout na žádnou akci během týdne, zkrátit pečlivě připravovaný a již zkrácený rozhovor o jeden odstavec, zatelefonovat do Husovic a Židenic atd. Mezitím již Radek Novák dělá jazykovou korekturu, zatímco já s bratrem Vítkem Milanovi e-mailujeme zapomenuté články a doplňky, kterých bývá na dvě strany. Největší práci s konečnou podobou čísla má bratr Cahlík a patří mu za to veliký dík. Jana si zatím chystá obrázky, které se ovšem často dostanou jinam než měly, protože se na poslední chvíli objeví článek, který zaplní pečlivě vybrané místo pro ilustraci. Anebo někdo slíbený článek vůbec nedonese, takže se musí vytáhnout něco ze zásob.

Konečně je v pondělí předloha časopisu hotova a vytištěna a může se s ní jet do tiskárny. Zatím s ní máme ty nejlepší zkušenosti a ve čtvrtek bývá celý náklad (470 výtisků) k vyzvednutí. To má na starosti bratři Šimek nebo Vítek. Tím ale naše práce nekončí. Bratr Weigel má již připraveno asi 40 obálek pro ty, kterým posíláme časopis poštou (včetně 6 povinných výtisků do knihoven) a na faru přichází sestra Korytářová, aby nadepsala jména na čísla pro předplatitele. Těch je v Brně I asi 200. V pátek si pak přijde sestra Stratilová, aby si odnesla svou várku na Pellicovu. V Blahoslavově domě to myslím dělají podobně. Pak je ještě třeba zajít do tří knihkupectví, kam časopis dodáváme. A pak je již čtvrtá neděle v měsíci a váš časopis je připraven v kostele a na faře, abyste se dozvěděli, co se ve sboru dělo, chystá a plánuje.

Některým se zdá, že tato námaha je neúměrná výsledku a stačilo by vydávat časopis v menším rozsahu. Jiným se zdá, že Setkávání zbytečně konkuruje celocírkevnímu časopisu. To všechno je v jistém ohledu pravda, a přece si myslím, že naše dva sbory takový časopis, o jaký se již třetí rok pokoušíme, potřebují. Především díky Setkávání o sobě v Brně I a II více víme a učíme se spolupracovat. Starší generace přece vyrostla ještě v jednom sboru. Pro Brno I je časopis potřebný především proto, že nás drží pohromadě. Vždyť máme dva faráře, dva kostely, dvoje bohoslužby, dvě mládeže, dvě biblické hodiny, dvoje vzdělávání a to nemluvíme o Rychmanově, kde by se jinak o tom, co se děje v Brně, jen těžko něco dozvěděli, podobně jako ti, kdo se již pro svůj věk nemohou sborových akcí zúčastňovat.

Kde jinde bychom se mohli dočíst, jaký má profesor Lochman vztah k Brnu, jaké mládí prožil bratr farář Stehlík, co dělají konfirmandé na svém soustředění, jaké to bylo v Krabčicích a proč se rozdělila Jednota bratrská? Co bychom věděli o našich varhanících a historii brněnských evangelíků? Myslím, že v obou našich sborech se děje tolik zajímavých věcí, že je každý měsíc o čem psát. Velice bychom však uvítali, kdyby se našli další bratři a sestry, kteří by s námi chtěli pracovat v redakční radě. Budou srdečně vítáni.

Jiří Gruber

ROZHOVOR

DRUHÁ ČÁST ROZHOVORU S BRATREM

ThDr. JINDŘICHEM HALAMOU

O LETNIČNÍM HNUTÍ V ČECHÁCH A NA MORAVĚ

Chápu, že po tom, co se stalo, pro tebe není vůbec snadné se nad celou situací povznést a pokusit se o nezaújaté teologické hodnocení. Přesto tě poprosím, aby ses o to pokusil.

Jsem přesvědčen, že to, co se odehrálo v Jednotě v 90. letech, je jenom vyhozenou podobou toho, co se odehrává v posledních deseti letech v různých církvích. V evangelických církvích je exemplární příklad v pražských Manínách. Tam se sbor s farářem Drápalem postupně radikalizoval, až došlo k té dohodě, že už v Evangelické církvi dál být nemohou. Dělícím kamenem zde byla otázka křtu. Trvali na tom, že křest nemluvnat není to pravé, že si musí nechat otevřené dveře pro jiné způsoby křtu a případně tento způsob křtu opustit.

Domníváš se tedy, že jde o obecný jev, který se může objevit v kterékoli církvi?

Myslím si, že celkově byla situace u nás ovlivněna dvojím. Jedna skutečnost je, že ve srovnání se světem u nás nebyly povoleny letniční církve. Do války k nám nepřišly v takové míře, aby se zde konstituovaly, a po válce komunisti zmrazili stav jak byl. Přitom když sledujeme světové statistiky, tak vychází, že zhruba 1–1,5 % obyvatelstva bývá nakloněno letničnímu typu zbožnosti. V naší republice by to znamenalo, že by tady mohlo být 100 – 150 tisíc letničních. To by byla církev tak velká, jako je ČCE. Vzhledem k tomu, jak jsme sekularizovaní, bychom to asi měli redukovat na polovinu nebo ještě víc, ale i tak je to pořád vysoké číslo. Mezi námi a s námi tedy žijí desetitisíce lidí, kterým by pravděpodobně byl vlastní ten způsob zbožnosti, který už víc než sto let ve světě existuje v letničních církvích. Ale protože u nás to nebylo možné, tito lidé žili v různých církvích. U metodistů, v Jednotě či u evangeliků. V 80. letech, za perestrojky, byla u nás ustavena a povolena první letniční církev, dnešní Apoštolská církev. Zároveň vznikalo na různých místech a v různých církvích třífení a pohyb. Vznikaly kroužky a skupinky a po listopadu se to rozbujelo ještě víc. Přistoupily k tomu ještě evangelizace kazatelů ze zahraničí, slibování zázraků apod. To je průvodní jev tohoto typu zbožnosti a u nás měl docela velkou odezvu, protože lidé netušili, co se děje. U metodistů odešel jeden celý sbor v Týně n. Vitavou. V Plzni se rozdělil sbor CB. V ČCE kromě Holešovic odešla před čtyřmi lety část sboru v Krnově a v loňském roce. Jde to napříč církvemi a jde pořád o totéž.

V Jednotě bratrské to však vedlo k rozdělení celé církve.

V Jednotě nešlo o to, že se rozdělil nebo odešel jeden sbor, ale že lidé letničního zaměření získali většinu a Jednotu předělovali na církve podle svého střihu. Byl zde přijat s otevřenou náručí Benešov, už předtím skupina metodistů z Ostravy, kteří také odešli kvůli křtu, bývalé křesťanské společenství ze Znojma a jiné skupinky podobně orientovaných lidí s tím, že se v Jednotě slouží druhým křtem.

Myslíš, že otázka křtu je skutečně důvodem k rozdělení nebo vzniku nové církve?

Je to jeden z momentů, který je zřetelný a působí neodvratné rozdělení. My jsme o tom uvažovali a diskutovali dlouho. Říkali jsme si, že křest není věc, na které by se křesťané měli rozdělit. Vždyť ani stará Jednota ho nepovažovala za nezbytný ke spasení. My říkáme: ano, kvůli křtu by se křesťané rozdělit neměli. Ale rozdělí! Protože jestliže přijmete a řeknete: dobrá, křest nemluvnat pro nás nic není, my potřebujeme křest nový, tím cosi vypovídáte o svém postoji k těm, kteří vás k víře vedli. Mne by zajímalo, jak se dnes Honza Klas dívá na práci svého tatínka. Jestliže se budete chtít dát pokřtít znovu, říkáte tím, že kazatelé a sbory před námi to dělali špatně. Nepředstírejte proto, že jsme jednotní a že jde pořád o stejnou církev, když tady najednou přijde nová generace a řekne: všechno bylo špatné, my to budeme dělat úplně jinak. To přece není žádná kontinuita. To je zlom, který se ukazuje i prakticky.

Není u letničních také jiné pojetí církve?

Velmi zřetelně se ukázalo jiné pojetí autority. V evangelických církvích jsme zaměřeni na silně demokratické způsoby rozhodování. V letničně orientovaných sborech se však najednou objevilo rozhodování postavené na jakémsi vnitřním vědomí vyvolenosti, povolání a autority spolu se zákazem kritiky. Mnozí ze sborů této letniční Jednoty byli vyloučeni, protože nechtěli poslouchat, byli kritičtí a nechtěli přijmout to, co se jim nařídilo. Toto pojetí autority je naprosto nereformační a neprotestantské. To je druhý důležitý rys.

A ten další?

Třetí sporný rys, který se tu projevuje a který jsme nemohli akceptovat, je otázka zjevení a působení Ducha svatého. Tím ze začátku zpravidla získávali někteří lidé převahu. Byli to mladí, ohromně zapálení lidé, ochotní třeba 24 hodin denně pracovat pro tu pravdu, o které byli přesvědčeni. Problém byl v tom, že ta pravda, o které jsou tito lidé přesvědčeni, je nezpochybnitelná a nediskutuje se o ní. Oni vám řeknou: Mně to Pán Bůh ukázal a hotovo. Žádný argument mě z toho nevyvede. To je problém, který znemožňuje rozhovor. Jste postaveni před hotovou věc. Buď to přijmete, nebo si jdete svou cestou a nepřekážíte. Jiné řešení není. Toto osobní zjevení je navíc sporné. Někdo je přesvědčen, že mu Pán Bůh ukázal, že má něco udělat. A když s ním mluvíte za rok, už se k tomu nechce znát, protože se mu to nepovedlo a Pán Bůh mu ukázal něco jiného. V některých společenstvích mimo Jednotu se často mění vedení a nikdy to není po dobrém. Vždycky se objeví někdo poslaný, který toho starého vyžene, vyšťípí a získá na svou stranu lidi.

Dá se říci, že to je pro letniční hnutí typické?

Myslím, že jsou to spíš dětské nemoci. U nás v republice vznikne časem denominace letniční, která se postupně ustálí a větší část těchto sborů a skupin se nakonec spojí, vytvoří letniční církev a najdou si svůj způsob liturgický, věroučný, najdou si řády a zapojí se do ekumenické rady. Takovým způsobem to funguje v Německu, ve Švýcarsku, v Holandsku a není důvod, proč by to nemohlo fungovat i u nás. Problém je, že v této době to u nás ještě kvasí. Proto si myslím, že to vyřeší čas.

Na co, myslíš, bychom si měli dávat ve sborech pozor, aby nedocházelo k takovýmto sporům a dělení?

Když někdo přijde s nárokem „Pán Bůh mi ukázal tohle a tohle“ a ohání se přitom zjevením Ducha svatého, říkáme si kdo jsme my, abychom vystoupili. To, co tu říkáš, je nesmysl. Tu odvahu nemáme. Naše evangelická pokora nám říká: Co kdyby měl pravdu? Nejde to rovnou utřít. V člověku se ozve: „Ducha neuhašujte“. Problém tedy je nebát se uplatnit biblická měřítka. V církvi se o těchto věcech hodně dlouho nemluvalo a najednou se objevilo uzdravování, mluvení jazyky, prorokování, projevy Ducha Božího. V Bibli to máte také, tak se zdálo, že je to biblické. Neměli jsme s tím zkušenosti, neměli jsme měřítka, jak to posoudit, s čím to srovnat, tak se před těmito nároky ustupovalo a trvalo dlouho, než se poznalo, že leckdy to není správný názor, ale omyl a sebeklam. Jenomže mezitím vznikne v takovém sboru obrovský zmatek.

Co se proti tomu dá dělat?

Jsem přesvědčen, že ve sborech, kde tyto názory působí problémy, chybí pořádná práce s Bibli, porozumění vlastním tradicím, věrouce a tomu, co je a není reformační. Kde se ve sboru odpovědně teologicky pracuje, kde je zřetelné, čemu věříme a jak věříme, tam jsou tyto problémy slabší. Pohříchu musím říct, že Jednota bratrská v tomto od začátku nestála na konfesi, ale na bratrském obecnství. Na tom, že ať jsme reformovaní, luteráni či emigranti z Moravy, hlavně, že máme rádi Pána Ježíše. Což je pěkné, je v tom síla a může tak vzniknout společenství, které udělá plno práce. Bratrská misie je jedno z největších děl v novodobých dějinách nekatolických církví. Ale ve chvíli, kdy přijde krize, takto postavené společenství nemá protilátku, aby se s tím vyrovnalo. To bylo vidět už v Ochránově. V prvních letech tam dvakrát vznikly velké spory a já jsem se to rozpadlo kvůli nějakému proroku, který tam odkudsi přišel. Sám Zinzendorf měl těžké problémy v Herrnhagu. Zašli tam na emotivní rovině do poloh až pobuřujících a v podstatě ten sbor museli zavřít a s ostudou odtáhnout, protože vznícená citovost je věroučně zavedla. Zinzendorf z toho pak činil pokání a veřejně říkal, že to byla velká chyba a myslím si, že možná právě proto zasáhly spory s letničními Jednotu tak tvrdě, protože v naší denominaci, v naší charakteristice je tahle slabost zakotvena.

Myslíš, že ovládnutí a rozdělení Jednoty někdo plánoval a skrytě o ně usiloval?

To, co se stalo v Jednotě, je součástí širšího dění, ale nevidím to jako spiknutí a útok na církve, jak to někdo interpretuje. Je to způsobeno selháním nás v Jednotě. Jako ordinovaný kazatel Jednoty jsem jedním z těch, kteří nesou určitý díl odpovědnosti. Včas jsme nerozpoznali co se děje a nebyli schopni se s tím vyrovnat. Ve chvíli, kdy jsme to pochopili, někdy v roce 93, to bylo již půl na půl. Už bylo pozdě. Věci se nedaly řešit rozhovorem ani rozhodnutím synodu nebo požádáním někoho, aby si našel místo jinde. V tu chvíli bylo jasné, že jsme zmeškali pravou chvíli pro nějaké vnitřní řešení. Proto ten spor vybuchl takhle navenek.

J. Halama je v současné době odborným asistentem Evangelické teologické fakulty. Přednášku do formy rozhovoru upravil jg.

DOMÁCÍ POBOŽNOST

Text: 1. Mojž 28, 10-22 se zřetelem k verši 15

Píseň : 558

V tak zvaném církevním roce, který uvádí svátky a pojmenovává biblicky či bohoslovecky jednotlivé neděle a jiné dny, je 6. leden nazván Epifanias a to znamená Zjevení Páně. Jistě je důležitá víra a také tak zvaná reflexe víry, přemýšlení, rozvažování víry, ale ještě významnější je to, co víře předchází, totiž Boží oslovení, jeho sebeodkrytí v jeho Slovu. O tom

vypráví příběh našeho oddílu, který mnozí známe od dětství, od konfirmačního vyučování.

V Bersabé, na jihu judské země, jižně od Jeruzaléma, žila Izákova rodina. Izákovi a Rebece se narodili synové, dvojčata Ezau a Jákob. Jákob při porodu držel Ezaua za patu, jako by jej chtěl dostihnout. Později usiloval o prvorozenství a vymámil je na unaveném Ezauovi, který mu je prodal za mísu čočky. Od slepého otce získal pak požehnání, a to podvodem, lží a klamáním, za vydatné pomoci maminky Rebeky. A ovšem byl zde hněv Ezauův, který hrozil, že Jákoba zabije za onen podvod. Jákob se dává na útěk, jde z Bersabé ke strýci Lábanovi a do Cháran, které leží severně od Damašku, je to podle mapy asi 1.500 km.

To je ten osamělý muž na cestě, uprchlík se špatným svědomím, který se nyní vzdaluje pryč od rodiny na dlouhá léta. Má za sebou lest, podvod a lhaní. Také je divné, jak se porouchalo manželství Izáka a Rebeky, když to ona všechno vymyslela a spolu s Jákobem manžela oklamala. Jákob tedy prchá a přišel na jedno místo, bylo to už v noci, chtěl tam přenocovat, tak si pod hlavu položil kámen a usnul. To místo bylo ještě na začátku jeho dlouhé pouti, asi 15 km severně od Jeruzaléma.

A teď se to stane, teď nastane Boží zjevení. Nečekaně, nenadále, překvapivě. Jákob má sen – vidí žebřík, který vede ze země až k nebi, po něm vystupovali a sestupovali Boží andělé, poslové mezi nebem a zemí. Ale nad tím vším stojí Hospodin. A promluvil. A to je epifanias, zjevení Páně. Rozhodující je to Boží rozhodnutí, vystoupení, kdy se on zjevuje, odhaluje své tajemství a něco sděluje, oslovuje člověka. Pak teprve přijde reakce, odpověď člověka. Ale ta iniciativa je Boží, on to učiní nenadále, osloví člověka nepřipraveného, ten je Božím zjevením prostě nenadále překvapen.

Bůh promluví a sledujme, co říká: představuje sám sebe, že je Hospodin, Bůh Abrahamův a Izákův. Je to Bůh, který své jméno spojuje se jménem lidí, jež si vybral k určitému poslání, svrchovaný Hospodin je přece spjatý s lidmi. Dále vyslovuje slib, velmi zemitý slib, že dá tuto zemi Jákobovi a jeho potomstvu a to se rozšíří na všechny strany. Dále Hospodin přislubuje prostřednictvím Jákoba a jeho potomstva požehnání pro celé lidstvo. Zde si uvědomujeme, že Izrael a Židé byli a jsou požehnáním pro lidstvo a přitom jen v našem století nacisté zahubili šest milionů Židů a drtivá většina lidí tomu přihlížela. Dále Hospodin říká, že bude Jákobovi nablízku. Uvozuje to slovo h l e , které vyjadřuje údiv: já jsem s tebou a budu tě ostříhat, spíše držet než střežit, kamkoli půjdeš. Bůh promluví také o návratu zpět do této země. Nakonec vyjadřuje svou účast s Jákobem, že jej neopustí. Hospodin si člověka najde kdekoli, jako si našel Jákoba na onom kameni, osloví jej, překvapí, zjeví se mu. O to jde v epifanias.

A co Jákob? Ten říká: „V pravdě Hospodin je na místě tomto a já jsem nevěděl“. Hospodin už s člověkem někde je, a člověk to neví! Hospodin už někde na člověka čeká, a člověk to teprve zjistí a doví se to. Jákob se zhroutil a bál se, řekl že „hrozné jest místo toto“ a že „není to nic jiného než dům Boží, je to brána nebeská“. Víra tak vzniká s bázní a třesením, a také si uvědomujeme, kde všude může být dům Boží a brána nebeská. Je to tam, kde si Bůh člověka najde. Není to ani tak, že mám

Pána Ježíše jako svého osobního Spasitele, ale že on má mne, že on mne nalezl a oslovil. Tak vzniká víra. Tam, kde Bůh otevřel svou bránu a vyhledal člověka.

Jákob tedy postavil onen kámen jako pamětné znamení a polil jej olejem. Pamětné znamení je asi lepší překlad Kralických než posvátný sloup podle nového překladu. Proč by měl být posvátný nějak sám o sobě? To místo se dosud jmenovalo Lúz, což znamená mandloň, ale Jákob mu dal nové jméno Bétel a to znamená Dům Boží. A potom vyslovuje Jákob svůj slib: „Jestliže Bůh bude se mnou a ostříhati mne bude na této cestě, kterou jdu, a dá-li mi chléb ku pokrmu a roucho k oděvu a navrátím-li se v pokoji do domu otce svého a bude mi Hospodin za Boha, kámen tento, který jsem postavil na památku, bude domem Božím.“ Na Boží zaslíbení odpovídá Jákob slibem a ještě se zavazuje, že „ze všeho, co mi dáš, odvedu ti poctivě desátky.“ Chce tedy žít obětavě.

Nakonec chci připomenout, že vedle textu písně 558 Blíž tobě, Bože můj, který máme ve zpěvníku, existují dva starší texty, jeden od Josefa Bašteckého a druhý od Ferdinanda Hrejsy. Tak Baštecký píše ve čtvrté sloce: „A když pak procitnu, ten kámen béd ti v oltář postavím v svůj Bethel hned. Tak i ta moje tíž veď vždy mě tobě blíž.“ A Hrejsa napsal čtvrtou sloku takto: „Posléze procitna, chválu ti vzdám, z balvanů žalů svých vystavím chrám, nesa tak všechnu tíž tobě jen, Bože, blíž.“ Amen.

Připravil Jan Čapek, farář v Liberci.

JAK VLASTNĚ VZNIKAJÍ VÁLKY?

"Tati," ptal se Klaus, "jak vlastně vznikají války?"

"No, chlapče, to se má tak. Vezměme například, že se Anglie s Amerikou o něco prou..."

Matka je přerušila: "Nevykládej nesmysly. Anglie a Amerika se nebudou nikdy hádat." "To také vůbec netvrdím! Já chci přece jen uvést příklad."

"Takovými nesmysly jenom poblázníš klukovi hlavu."

"Cože, já že mu poblázním hlavu? Kdyby bylo po tvém, nedostalo by se mu do hlavy vůbec nic!"

"Co to říkáš? Zakazují ti, abys se mnou takhle mluvil..."

Vtom volá Klaus: "Děkuji, táto, teď už vím, jak vznikají války."

POKLONILI SE

1945. Koncentrační tábor Dachau je osvobozen.

"Heftlinky" vedou kolem jejich dozorců a trýznitelů, kteří mají na prsou cedulku. Na cedulku toho, kdo byl shledán vinným, kdo mučil, týral, zabíjel, může obět udělat čárku.

Přístupují polští kněží a - přejdou kolem utiskovatelů. Nikoho neobviní. Ano, dokonce se před každým ukloní! Jen tak je možno začít znovu.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

SBOR BRNO I.

1. 1.	Liškutinová Petra	20 let
3. 1.	Pokorná Ludmila	87 let
5. 1.	Cicvářková Ivona	30 let
6. 1.	Veselý Emanuel	87 let
8. 1.	Sojáková Jarmila	50 let
10. 1.	Koukalová Dagmar	50 let
11. 1.	Fajbusová Ludmila	60 let
12. 1.	Vlk Jiří	40 let
13. 1.	Marek David	30 let
14. 1.	Nykodým Vlastimil	81 let
15. 1.	Lukl Pavel	84 let
17. 1.	Stratil Jiří	82 let
18. 1.	Burešová Ludmila	80 let
18. 1.	Kumhala Adolf	85 let
18. 1.	Zezulová Veronika	82 let
27. 1.	Chaloupková Miroslava	60 let
31. 1.	Franková Marie	90 let
31. 1.	Mrskošová Eva	70 let

V listopadu byli oddáni:

- 11.11. Jiří Malý a Martina Nykodýmová
- 11.11. Jan Mottl a Marta Raszková
- 18.11. Jiří Bureš a Petra Filipová

SBOR BRNO II.

5.1.	Věra HERČÍKOVÁ	80 let
6.1.	Marie VÁŇOVÁ	88 let
8.1.	Vlasta HORÁKOVÁ	75 let
11.1.	Přemysl KOSTELECKÝ	79 let
12.1.	Julie ŠINDLEROVÁ	94 let
12.1.	Růžena ALBRECHTOVÁ	77 let
13.1.	Františka KOLÍNSKÁ	80 let
14.1.	Augusta RAKOVSKÁ	76 let
17.1.	Zdeňka ČURDOVÁ	85 let
17.1.	Alena HAVÍŘOVÁ	75 let
18.1.	Jaroslava HÁJKOVÁ	79 let
18.1.	Jindřiška TRŠOVÁ	80 let
19.1.	Prof. PhDr. Otakar TRHLÍK	80 let
21.1.	Anežka FIDRMUCOVÁ	78 let
23.1.	Květoslava HANÁKOVÁ	76 let
28.1.	Darina MARKOVÁ	86 let
28.1.	Milan MELICHAR	78 let
29.1.	Marie SÝKOROVÁ	78 let
30.1.	Wanda MELUZÍNOVÁ	76 let

V měsíci listopadu byla pokřtěna:

- 17.11. Petra Hrubá z Brna

Všem jubilantům přejeme boží požehnání do dalších dnů a let

SMÍŘENÍ PŘINÁŠÍ POKOJ

Naučili jsme se létat jako ptáci a plavat jako ryby.

Ale nenaučili jsme se prostému umění žít jako bratři.

Martin Luther King

TADY MÁŠ KÁMEN

Byla mladou maminkou v době, kdy se ještě věřilo, že "metla vyhánila děti z pekla". V hloubi srdce. tomu vlastně vůbec nevěřila, ale jednoho dne provedl její malý syn něco, za co si podle jejího mínění zasloužil pořádný výprask, první v životě. Přikázala mu, aby šel do zahrady a sám se podíval po nějakém klacku, který pak měl přinést.

Chlapec šel a dlouho se nevracel. Konečně přišel s pláčem zpátky a řekl: "Nemohl jsem žádný klacek najít, ale tady máš kámen; ten po mně můžeš hodit."

Tu ale začala matka také plakat, protože najednou viděla všechno očima dítěte. Dítě si muselo myslet: "Maminka chce, aby mě to bolelo, a k tomu se hodí i kámen."

Maminka vzala synáčka do náruče a chvíli plakali spolu. Pak položila kámen na polici v kuchyni a tam zůstal ležet jako stálá připomínka slibu, který si v tuto chvíli dala: "Nikdy žádné násilí!"

Astrid Lindgren

MEDAILONEK

VZPOMÍNKA

25. ledna to budou již tři roky, co z našeho středu odešla sestra Emilka Plívová, kterou jsme znali jako obětavou pracovníci křesťanské služby. Při posledním rozloučení jsme zpívali píseň Důvěřuj se v Pána, kterou měla po celý život ráda a která taky vyjadřuje její životní postoj. Náš sbor byl jedinou rodinou Emilky. O tu vlastní přišla již jako dítě a byla pak vychovávána v evangelickém sirotčinci v Čáslavi. Ve sboru sloužila tam, kde to bylo nejvíce potřeba, tiše a nenápadně. Tu chodila posluhovat nemohoucí sestře, tu donášela nákupy nemocnému, pomohla s úklidem po malířích. U ní doma byly otevřené dveře každému, kdo se cítil osamělý a potřeboval si popovídat. Nikdy nezapomenu na bělostný ubrousek, který mi vždycky prostřela pod kávu... Díky přátelství s Emilkou Plívovou si dovedu představit, jak by měl žít křesťan. Myslíla spíš na druhé než na sebe, nehromadila majetek, nebudovala si zde slávu, neprosazovala se a nic si nevymáhala. Zůstávala v pozadí a mnohým neznámá. Věřím však, že najde odměnu u Pána, kterému pevně důvěřovala.

lm

JIŽ PĚT ROKŮ VYSÍLÁ Z BRNA RÁDIO PROGLAS

a toto výročí oslavili pracovníci a příznivci křesťanské rozhlasové stanice děkounou mši v kostele sv. Augustina ve čtvrtek 7. prosince. Brněnský biskup Vojtěch při kázání projevil vděčnost za to, že se může po rozhlasových vlnách šířit naděje a povzbuzení a pozdravil také posluchače, kteří mši poslouchali u svých přijímačů.

lm

ZE SBORŮ ČCE

BRNO – ŽIDENICE

Jílkova 74
Farní úřad: Konečného 6, tel. 48538108
Bohoslužby – v neděli v 9.00
Biblická hodina – ve čtvrtek v 19.00
V pátek 5. 1. v 19.00 se koná v Židenicích setkání mládeže.

BRNO – HUSOVICE

Netušilova 26
tel. 45212420
Bohoslužby – v neděli v 9.00
Biblická hodina – ve čtvrtek v 17.30
Mládež – v úterý v 19.30
Střední generace – 1. pátek v měsíci v 19.00

BUDE

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA

Tradiční novoroční modlitební setkání v katedrále sv. Petra a Pavla se koná 1. ledna 2001 v 15 hodin. Brněnský biskup Vojtěch Cikrle k němu zve nejen představitele křesťanských církví působících v Brně, ale i celou brněnskou ekumenu.

EKUMENICKÝ MODLITEBNÍ TÝDEN

Ne	7. 1. Křesťanské sbory, Šámalova 15, slouží br. Konečný z ČČSH
Po	8. 1. BJB, Smetanova 20, slouží br. Vítek z ČČE
Út	9. 1. ČČSH, Nové Sady 32a, slouží br. P. Smilek z BJB
St	10. 1. BJB, Smetanova 20 (shrom. AC), slouží br. Zeman
Čt	11. 1. ČČE, Pellicova, slouží br. Neumann z CB
Pá	12. 1. CB, Kounicova, slouží br. far. Gruber z ČČE
So	13. 1. AS S, Staňkova, slouží br. Marvan z KS
Ne	14. 1. ČČSH, Botanická, slouží br. Kramerius z AS

Začátek všech shromáždění je v 18 hod.

BÁJEČNEJ BÁL

Seniorátní odbor mládeže Pražského seniorátu vás zve na devátý ročník nejen evangelického a nejen mládežnického plesu, který se již tradičně koná v Kulturním domě barikádníků v Praze 10 – Strašnicích (stanice metra A – Strašnická) 19. ledna 2001 v 19 hodin. Mimopražským zájemcům zajistíme zdarma skromné ubytování. Spací pytle si vezměte s sebou. Vstupenky v ceně 75 Kč je možnost zakoupit v knihkupectví Kalich, po nedělních bohoslužbách u Martina ve zdi a před začátkem plesu.

KLUB OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Program do Klubu otevřených dveří na leden 2001:

Začátek vždy ve čtvrtek v 9.00.

4.1. Volné téma

11.1. Spočínutí (Pojďte ke mně všichni...) – Daniela Pavlíňáková (sdružení Křesťanské vyučování a život)

18.1. Zařizujeme dětský pokoj – burza nápadů

25.1. Lištičky maličké schyptejte ... (jak pečovat o vinici naší lásky) – B.Horská (lektorka manželských setkání)

1.2. Kuchyňská teologie aneb poznávám Boží velikost každý den – H.Blaženínová

KŘESŤANSKÉ MAGAZÍNY Z BRNA V LEDNU

21. ledna uvidíme "Ukradené památky" (příspěvek připravený ve spolupráci s kriminalisty a věnovaný vykrádání kostelů) a reportáž o práci sjednocených biblických společností se zřetelným aspektem ekumenické spolupráce (snímek americké provenience).

V závěru by neměl chybět biblický kvíz.

BIBLICKÉ KURSY POŘÁDANÉ SYNODNÍ RADOU

3. – 9. ledna 2001, Herlíkovice

Kurs pro starší mládež a střední generaci

Témata přednášek: Evangelium a náš čas, Keltská spiritualita, S dětmi laskavě pod společnou kázní, O Diakonii ve Dvoře Králové, Heinrich Böll. Vedení Zdeněk Hojný a Petr Čapek, cena pro dospělé 1200 Kč.

13. – 20. ledna, Jánské lázně, Dům Sola fide

Kurs pro starší mládež a střední generaci

Témata přednášek: Kázání na hoře, Právo a morálka, Ekologie, Bob Dylan

Vedení kursu: Petr Čapek, cena: 1600 Kč

26. ledna – 2. února, Křížlice

Kurs pro starší mládež

Témata přednášek: Abraham – muž víry (Petr Hudec), Křížlické jiskry (rychlou kurs psaní sborového bulletinu – Míla Lapáček), vedení: Abigail Hudcová

Cena: 940 Kč, přihlášky na adresu: blazkova@srcce.cz

9. února – 16. února, Křížlice

Kurs pro mladší mládež

Témata přednášek: Mluvil k nim mnoho v podobenstvích (Marek Lukášek), O životě – v lásce a víře (Tomáš Matějovský), vedení: Jan Keller

Cena: 940 Kč, přihlášky na adresu: blazkova@srcce.cz

Praktika v německých firmách od 13. září do 14. října 2001

Sdružení Initiative e.V. pro podporu malých a středních evangelických podnikatelů spolu s nadací Eberharda Schocka nabízí možnost měsíčního praktika v německých firmách za účelem získání znalostí technologie, vedení firmy, péče o zákazníky a ostatních dovedností potřebných pro vedení firmy. Praktika jsou určena pro stávající a začínající podnikatele a samostatně podnikající osoby z partnerských církví střední a východní Evropy. Požadavky na profil účastníky: majitel, podnikatel nebo vedoucí podniku či dílny v následujících oborech: řemesla, zpracovatelský průmysl, průmyslová výroba, zemědělství, lesnictví, obchod. Přihlášky zasílejte do konce ledna 2001 na adresu: stolar@ecosond.cz Podrobnosti ve farní kanceláři sboru.

BLAŽKOV JE NÁŠ

Či že? No přece všech členů I. a II. sboru ČCE v Brně (kteréžto sbory byly svého času sborem jediným).

Aby toto vlastnictví Letního střediska na Blažkově mohlo být řádně zapsáno na úřadech do vlastnických listů obou sborů, stačilo „jen“ dotáhnout kolaudaci novějších staveb a nedotažené majetkoprávní vztahy. Kdybych byl tušil, že se to potáhne 8 let a že k tomu bude mimo jiné potřeba protáhnout celým střediskem nové dráty, přitáhnout silový elektrický kabel a vodovod z Dolní Rozsičky, potáhnout děravé střechy novou krytinou, vyměnit nábytek, přikoupit les..., odtáhl bych s nepořízenou.

Ale teď je to tak, že se na konci tisíciletí můžeme radovat. To, co čtvrt století vázlo, je dotažené, zkolaudované, zaplacené a na katastrálním úřadě zanesené. Zbývá jménem všech spokojených uživatelů poděkovat všem, kteří pomohly. Ty, bez nichž by to nešlo, bych měl vyjmenovat: Ale co když někoho vynechám? Asi nic, protože všichni jsou skvělí a skromní, že by mi to odpustili - jako třeba členové kuratoria., členové partnerských sborů v zahraničí, bratři a sestry z Brna, z Klobouk, z Miroslavi, Sochovi, Osvaldovi... a mnozí další. Díky Pánu Bohu za ně a za jejich práci, starosti a dary.

V příštím století budeme muset také zabrat, aby se nám středisko nerozsypalo. S dělením na dvě ideální poloviny spěchat nebudeme. Chceme se dělit bratrsky a vyhnout se účetním komplikacím. Na stolech projektantů se rodí stavba sociálního zařízení s čističkou odpadních vod a kanalizací a při realizaci budeme muset táhnout všichni společně.

Jenin Šebesta

VÝHODY DAŇOVÝCH ODPISŮ

V souvislosti s vybíráním saláru a darů na potřeby sboru bych rád připomněl, jaké výhody nám skýtají současné daňové zákony. Když chce dát někdo sboru dar 1.000 Kč, mohl by dát rovnou 1.176 Kč, neboť právě o 176 Kč (tj. 15 % z výše daru) bude mít na konci roku nižší daň z příjmu. A kdo dá 1.000 Kč, dává ve skutečnosti „jen“ 850 Kč, protože 150 Kč mu stát vrátí jako úlevu na dani.

Podmínkou však je, aby si dárcé nechal o všech svých darech ať už je to salár, dar na Jeronymovu Jednotu či jiný účel (ale i větší částka, kterou chce dát do sbírky), vystavit potvrzení, kde bude kromě výše daru uvedeno jeho jméno, adresa, rodné číslo a datum. Na součet všech těchto darů během kalendářního roku pak obdrží začátkem následujícího roku souhrnné potvrzení o celkové výši svých darů. Pokud tento součet přesáhne 1.000 Kč, budou mu dary odečteny od jeho daňového základu, tj. bude mít výslednou daň z příjmu nižší o 15 % z celkové výše svých darů (při daru 3.000 Kč to činí úlevu na dani 450 Kč.)

Druhou podmínkou je, že takový člověk (nemusí to být jen člen sboru) je plátcem daně z příjmu. To jsou všichni zaměstnaní lidé a podnikatelé, ať už si podávají daň z příjmu sami nebo to za ně dělá jejich mzdová účtárna. Pouze důchodci nemohou tuto úlevu využít, pokud ovšem nemají žádné zdanitelné příjmy (např. příjem z nájmu apod.) Manželé se mohou domluvit, aby byly dary zapsány na jméno jednoho z nich. Nestyďte se proto nechat si takové potvrzení vystavit. Díky němu můžete dávat o 15 % víc. V druhé polovině ledna a začátkem února připravíme daňová potvrzení všem, kteří si o ně požádají.

jg

OTÁZKY, KTERÝCH SE NEZBAVÍME

JAK POZNÁME BOŽÍ VŮLI?

Někdy člověka napadne: kdybych znal svou budoucnost, kdybych věděl, co se zítra stane, měl bych život mnohem jednodušší. Kdybychom se však nemuseli rozhodovat a nemohli volit mezi různými možnostmi, byl by to ještě život? Kdo z nás by chtěl vyměnit tíži svobody za lehkost loutek?

Jindy si říkáme: co když mi Pán Bůh život naplánoval a já musím pouze přijít na to, co se mnou zamýšlí. Ale co když jeho vůle přes všechnu snahu nepochopím? Mohu být i přesto šťastný nebo se budu celý život jenom trápit?

Jaká znamení nám Pán Bůh dává, abychom mohli jít po jeho cestě? Když se nám nedaří, je to signál, že se Pán Bohu něco nelíbí, nebo je to naopak pokyn, abychom o to usilovali ještě víc? Když se nám daří, je to projev Božího požehnání nebo spíš pokušení, kterým nás chce ďábel svést?

Pozná se Boží vůle podle toho, co se právě stalo, nebo nám Bůh pomáhá to, co se stalo, změnit? Máme naslouchat různým proroktům a hlasům, nebo má Boží vůle nejbližší k tomu, na čem se po důkladném zvážení shodnevětšina?

S těmito otázkami se budeme potýkat celý život. Nejprve bychom si však měli ujasnit, proč nás vlastně Boží vůle zajímá. Chceme mít život jednodušší a být úspěšnější nebo chceme znát Boží vůli, protože nám na Pánu Bohu záleží a chceme se podílet na jeho díle?

Hledáme Boží vůli jako hotovou věc, kterou je třeba jen přijmout a poslušně vykonat, nebo smíme tomu, co si Bůh přeje, dát svou vlastní podobu a tvar? Můžeme se splněním Boží vůle zbavit odpovědnosti nebo se stáváme odpovědnými právě ve chvíli, kdy poznáme, co od nás Bůh očekává?

Budeme za Boží vůli považovat to, co na nás dolehlo bez našeho přičinění, nebo budeme Boží vůli hledat v tom, jak na takovou nenadálou událost správně odpovědět a reagovat? Je Boží vůle v tom, že přišly povodně nebo v tom, že si máme v takové chvíli pomáhat?

Postačí nám k naplňování Boží vůle znát Boží přikázání a evangelium Ježíše Krista, nebo potřebujeme ještě jiné, osobně naléhavé slovo, které by nás zcela konkrétně nasměrovalo (např. s kým se oženit, kde pracovat, koho navštívit)?

Jsou chvíle, kdy jsme přesvědčeni, že jsme takové konkrétní slovo či výzvu zaslechli. Jindy se musíme rozhodnout na základě toho, co víme, sami. Ale ať tak či onak, zápas o poznání a naplňování Boží vůle začíná každý den znovu a od začátku. Ať jsme včera udělali špatně nebo dobře, nikdy není nic ztraceno, ale ani všechno vyhráno. Boží vůle je, že z každé jámy vede cesta ven a z každé hory, na kterou se vyškrábeme, lze spadnout, budeme-li si příliš jistí.

Věřím, že Boží vůle není hotový scénář, který musíme pouze odehrát, ale pozvání, které nám každý den znovu dává sílu a odvahu udělat, co je správné a potřebné.

Jiří Gruber

POMSTA A ODPUŠTĚNÍ

Dotčený bratr přišel k Otci Sisočesovi a řekl mu: „Můj bratr mě těžce urazil a já se mu pomstím.“

Moudrý muž se ho snažil uklidnit: „Nedělej to, mé dítě, přenech odplatu Bohu!“

Bratr ale odpověděl: „Nedám pokoj, dokud se nepomstím!“ Tu muž promluvil: „Pomodleme se, bratře!“ A zvedl se a řekl: „Ó Bože, už tě nepotřebujeme, abys nás chránil, bereme teď pomstu na sebe.“

Když bratr tato slova uslyšel, padl muži k nohám a řekl: "Už nikdy se nebudu se svým bratrem přít. Odpustte mi, Otče!"

VĚCI, KTERÝM SE NELZE VYHNOUT,

musí člověk buď přijmout a žít s nimi, přizpůsobovat si je a sebe jim, nebo je odmítnout a odpírat jim do posledního dechu.

Jak často a jak důrazně člověku v těchto dnech dojde, že mezi nevyhnutelné věci nutně patří vstup naší země do Evropské unie? Jak často a jak silně si uvědomíme, že to, co se týká naší země, týká se také jednotlivě každého z nás. Zasáhne to věci, jimiž se zabýváme, a to jak ve všední den, tak v neděli? Součástí EU bude nejenom parlament a vláda kdesi v Praze, představitelé stran, banky, Telecom a ČEZ. Součástí EU bude také naše ulice, náš dům, naše samoobsluha, ale ovšem i náš kostel. Sbor ČCE Brno I a sbor ČCE Brno II budou právníckými osobami v rámci EU, podřízeny jejím zákonům, předpisům, tvořícím se zvyklostem, případně také budou podléhat jejím soudním dvorům.

Nelze se tomu vyhnout. Nanejvýš se zatím ještě nedá říci, od kdy to bude. Někteří stále ještě tvrdí, že už za dva roky. Jiní jsou opatrnější, ale i ti nejopatrnější dobře vědí, že už to určitě nebude trvat celých deset let. Kdo se ještě nerozhodl, zda to chce přijmout a žít s tím, anebo tomu odpírat do posledního dechu, má nejvyšší čas.

Odpěračství nelze nikomu zakázat, ale chybí mu půda pod nohama. Patřit do EU znamená patřit ne do cizí Evropy, ale do Evropy vlastní – té, co má být a bude také naše. Ona si ostatně zaslouží, abychom s ní zacházeli ne jako s cizí, ale jako s vlastní (odtud pochází i slovo vlast). Na severu i na jihu, u Atlantiku i ve Středozeří se to už učí. Nebylo by na čase myslet na to, jak se přidáme?

Najde-li se kdo, komu to stojí za zamyšlení, navrhuji mu, aby se se mnou sdílel o několik námětů:

1. Je omyl domnívat se, že EU je cosi jako spolek fungující výlučně kvůli větší hospodářské výkonnosti, větší výrobě, větší spotřebě, většímu odbytu, většímu zisku. Kdo ji tak ostatním představuje, nezbavil se ještě vidiny toho, jak druhdy Veliký bratr ustanovil RVHP a přemlouval všecky k víře, že to bude fungovat. Lidská pospolitost, která prohlásí za svůj jediný základ hospodářství, začne se ze všeho nejdřív hroutit právě hospodářsky. Má-li mít Evropa budoucnost, musí být její Unie společenstvím, v němž se lidé sdílejí o duchovní hodnoty, snaží se dobru základu a cíle lidství, usilují milovat, bránit a činit pravdu.

Je-li vstup do EU nevyhnutelný, zkusme tedy zamířit do takové Evropy. Nelze skrývat, že to bude těžký záměr a těžká cesta. Ještě před prvním krokem bude nezbytné učinit přenesnadné rozhodnutí: nebát se a nekrást.

2. Kvůli prve zmíněnému je rovněž omyl domnívat se, že v EU nás budou potřebovat výlučně jako spotřebitele jinde vytvořených výrobků, předpisů, zákonů, a také jinde vytvořených nápadů, myšlenek, sociálních, kulturních, duchovních, náboženských a církevních struktur. V EU se nečeká na podřízené příjemce, ale na ty, kdo sami přispívají, spoluvytvářejí, promýšlejí a domýšlejí, vnášejí počáteční impulzy a věnují práci tomu, aby z nich mohli mít užitek jak u Atlantiku, tak ve Středozeří, jak na severu, tak na jihu.

3. Další omyl by spočíval v domněnce, že v takovém prostředí by snad sbor ČCE v Brně I a sbor ČCE v Brně II byl bez významu. Lidé, kteří objevují váhu a průbojnost Božího slova, žijí v odpovědnosti před ním, přijmou jeho výzvu k pravdě, svobodě, spravedlnosti – ti ovlivňují svými postoji své prostředí. Ještě nikdy nebylo naše prostředí tak rozsáhlé, tak dalekosáhlé, jako bude už za

několik let. Platilo by to žel i naopak – povrchnost a pokrytectví, předstíraná nábožnost, nemoudré a nelaskavé křesťanství v myšlení a životě by vykonávalo neblahý vliv nejen na sbor a církev, nejen na město a zemi, ale málem na celý jeden světadíl. Co tedy vneseme do té naší Evropy?

4. Když už jsme naznačili, že v tom očekávaném uspořádání nebude vůbec hanba patřit k nepatrné menšině, zkusme se na to podívat i z druhé strany. Jako členové evangelické církve najednou nebudeme taková menšina pod prahem viditelnosti, jak se to dnes jeví v naší zemi. Ale víme aspoň sami pro sebe, cože to znamená věřit, myslet a žít jako evangelický křesťan? Jsme si už vědomi, jak veliký bude mít smysl hledat v tom shodu s jinými evangeliky u nás i v cizině? Jsme si už vědomi, jak veliký bude mít smysl vést o tom rozhovor také s křesťany jiných vyznání? Jsme si už vědomi, jak veliký bude mít smysl promýšlet náš vztah k jiným světovým náboženstvím? Tomu, kdo se chce se mnou sdílet o toto zamyšlení, se omlouvám, že ty otázky vyslovuji v množném čísle. Vždyť ta moje povědomost o tom všem je povážlivě malá, spíš nepatrná. A přitom opravdu nezbyvá mnoho času.

Evangelické církve a.v. a h.v., počtem těžko významnější než je ta naše, si předsevzaly, že chtějí tyto otázky promýšlet, a pozvaly k rozhovoru reformované křesťany ze sousedních zemí. Je potěšitelné, že vedení naší církve na tuto iniciativu odpovědělo pohotově a vysílá zástupce ke konferencím tzv. podunajské církevní konzultace (DKK), která od r. 1999 pracuje a předkládá ke zpracování náměty o vlivu a úloze evangelických církví při utváření budoucí Evropy. Některé by se mohly ještě před koncem roku objevit i v našich církevních časopisech a podněcovat k zamyšlení a rozhovorům.

ju

CO BYSTE SI MĚLI ROZMYSLIT?

Snažíte se o dobrou výchovu svých dětí? Cítí se vaše děti u vás doma dobře? Uděláte si na své děti čas? Věnujete jim dostatek nutné péče? Vycházíte dětem správným způsobem vstříc, mají-li potřebu se ptát, vypovídat se, setkat se s vámi, pocítit bezpečí a jistotu? Stává se občas, že necháváte své děti, ale i svého manželského partnera, s jejich prosbami, úkoly nebo nesnázemi samotné? Staráte se ve své rodině vhodně o změnu a slavnostní chvíle, o odpočinek a volný čas, o veselou mysl a hru? Pečujete o náboženskou výchovu svých dětí? Modlíte se se svými dětmi?

Jak je to u vás? V jedné dětské slohové práci stálo:

"Otec je někdo, kdo tě miluje ne proto, že jsi hezký nebo chytrý nebo že máš dobré vysvědčení, ale proto, že jsi to právě ty."

Jak je to u vás?

Reinhard Abeln

BIBLICKÝ KVÍZ

V KTERÝCH MĚSTECH SE ODEHRÁLI TYTO PŘÍBĚHY?

1. Naše město je po Římu a Alexandrii třetí největší na světě. Ani náš křesťanský sbor není malý. Na bohoslužby u nás chodí nejen židé, ale také mnoho bývalých pohanů. Ve staršověstvě máme několik bratrů, kterým říkáme proroci nebo učitelé. Dva z nich, Barnabáše a Saula, jsme vyslali na misijní cesty.

2. Naše město patří k nejdůležitějším přístavům. Je u nás teď hodně Židů, kteří se sem přistěhovali z Říma, odkud je vyhnali. Když k nám přišel apoštol Pavel, vydělával si na živobytí výrobou stanů. Současně působil v synagoze a později v domě jednoho bývalého pohana. Zdržel se u nás celkem rok a půl. Nakonec byl obžalován od židů, ale místodržitel Gallio jej propustil, protože na hlásání evangelia neshledal nic nezákonného.

3. V našem městě vznikl první a nejstarší křesťanský sbor. Od nás se křesťanství rozšířilo do celého světa. Když vznikne v církvi nějaká nejasnost nebo spor, radí se všichni s našimi apoštoly, jak ji vyřešit. Nejprve nás vedl apoštol Petr, ale teď má u nás hlavní slovo Jakub, bratr Pána Ježíše. Naši členové pečlivě dodržují Mojžišův zákon. Na pohany u nás ve sboru zvyklí nejsme. Když se chtějí dát pokřtít, musí se dát nejprve obřezat jako my.

4. V našem městě založil sbor diakon Filip. Mnoho nemocných bylo uzdraveno a vysvobozeno ze svého trápení. Evangelium nám přineslo velikou radost. Ale byl tu jeden kouzelník zvaný Šimon, který měl na lidi obrovský vliv, protože s nimi uměl šikovně manipulovat. Ale i on se dal nakonec pokřtít. Chtěl toho však spíš využít. Zaviděl apoštolům, že nabízejí lidem skutečnou radost a pokoj. Chtěl si ten dar od apoštolů koupit. Měli byste slyšet, jak to od Petra schytil.

5. V našem městě se křesťané scházejí v domě důstojníka italského pluku. Jmenuje se Kornelius. S celou svou rodinou se dal pokřtít od Šimona, zvaného Petr, pro kterého si poslal do Joppe. Byla to tehdy událost. Pravověrný žid - a vešel do pohanského domu! Mnoha lidem se to nelíbilo. Ale v Jeruzalémě prý mu to nakonec schválili - i když neradi.

6. V našem městě je malý křesťanský sbor. Tvoří ho vesměs lidé, kteří byli ještě nedávno pohané. Když k nám přišli apoštolé, uzdravili u nás jednoho ochrnutého člověka. Všichni si proto mysleli, že k nám přišli bohové v lidské podobě. Pak ale přišli židé z Ikonie a strhli dav na opačnou stranu. Chudáka Pavla málem ukamenovali. Naštěstí to přežil a dokonce nás ještě navštívil na zpáteční cestě.

7. Naše město bylo založeno jako římská kolonie pro vysloužilé legionáře. Scházíme se v domě, který patří jedné člence našeho sboru, jež obchoduje s barvivy. Ale také mezi nás chodí např. správce místního vězení. Když tu byl apoštol Pavel, dali ho radní zbičovat jako nějakého barbara, ale pak se mu museli omluvit, když zjistili, že je římský občan.

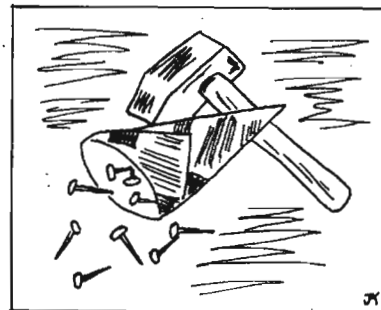
8. V našem městě věří v Ježíše Krista jen pár jednotlivců. A přitom je tu tolik vzdělaných a hloubavých lidí. Máme tu chrámy všech známých i neznámých bohů. Když k nám přišel apoštol Pavel, lidé mu zpočátku naslouchali a zajímali se, co nového jim může povědět. U nás jsou totiž lidé velice zvědaví. Ale když začal mluvit o Božím soudu a zmrtvýchvstání, přestalo je to zajímat. Uvěřilo nás jen pár.

9. Naše město je slavné, protože v něm stojí jeden z největších chrámů světa. Jsme na něj hrdí podobně jako na naší bohyni Artemis, kvůli níž k nám přijíždí mnoho poutníků. Apoštol Pavel u nás působil celé dva roky. Od nás se pak evangelium rozšířilo do celé Asie. Naši zlatníci však dostali strach, že kvůli šířícímu se křesťanství brzy přijdou o svůj výnosný kšeft. Když lidé uvěří v jediného Boha, nebudou už kupovat jejich modely chrámu a sošky naší bohyně. Však kvůli tomu také byla překná mela.

10. Naše město leží na známé římské silnici Via Egnatia. Ještě než přišel apoštol Pavel, bylo u nás mnoho pohanů, kteří uvěřili v jediného Boha, ale nezachovávali všechny židovské předpisy. Když přišel Pavel, většina z nich uvěřila v Krista a dala se pokřtít. Ale židy, kteří si mysleli, že je už brzy získají na svou stranu, oslepila závist. Chtěli se Pavlovi pomstít, ale naštěstí ho nenašli doma. Místo toho chytili Jásona, který unikl vězení jen proto, že zaplatit kauci.

Tesalonika, Lystra, Antiochie, Filipi, Athény, Korint, Jeruzalém, Samaří, Cesarea, Efez
připravil jg

KOUTEK PRO MLÁDEŽ

Až ti za jednoho dlouhého neutěšeného zimního večera připadne, že se ti nikam nechce, že se ti nic nechce dělat a že se docela nudíš, nezoufej! Klidně si udělej dobrou čaj, vytáhni z tajného šuplíku zbyteček sušenek, posaď se pohodlně do křesla, natáhni ruku po Setkávání, nalistuj na stránku s Koutkem pro mládež a nechej se unášet...

BEZ PŘÁTEL NEMÁŠ NIC!!

Žil jednou jeden malý chlapec, který se velmi špatně ovládal. Otec mu dal sáček plný hřebíků a řekl mu, ať vždy, když se rozzlobí, zatluče jeden hřebík do plotu vzadu za domem. První den chlapec zatloukl do plotu 37 hřebíků. Za několik týdnů se naučil kontrolovat svůj hněv a počet zatlučených hřebíků se postupně snižoval. Zjistil, že je jednodušší ovládat zlost, než zatlučet hřebíky do plotu. Nakonec přišel ten den, kdy se chlapec ani jednou nerozzlobil.

Řekl to otcí a ten mu navrhl, aby teď chlapec vytahoval vždy jeden hřebík, když se za celý den ani jednou nerozhněvá. Dny mýjely a chlapec po čase mohl říct otcí, že v plotě nezůstal ani jeden hřebík.

Tehdy vzal otec chlapce za ruku a zavedl ho k plotu. Tam mu řekl: "Udělal jsi dobře, chlapče, ale podívej se na ty díry v plotě. Ten plot už nikdy nebude takový, jaký byl. Když řekneš něco ve zlosti, tak to zanechá právě takové jizvy, jako když zabodneš do člověka nůž a vytáhneš ho. Nezáleží na tom, kolikrát řekneš lituji, rána stále zůstává. Rána způsobená slovem bolí stejně jako fyzický úder. Přátelé jsou vlastně velmi vzácné drahokamy. Rozveselují tě a podporují ve všem. Vypooslechnou tě, když máš starosti, pochválí tě a vždy jsou ochotni ti otevřít své srdce."

(Autor pro mě neznámý)

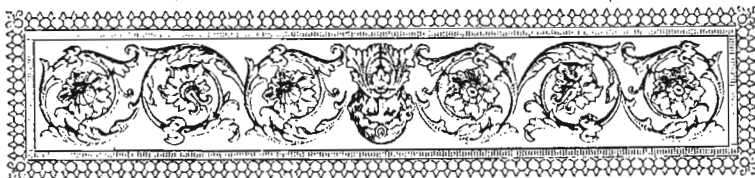
„I v tom nejhorším člověku je alespoň 5% dobrého.“

(R. Baden-Powell)

„Jednou z nejhorších věcí je zrada kamarádství. Mohu mít jiné názory než moji kamarádi, nemusím s nimi ve všem souhlasit. Ale utéct od nich pro malichernou neshodu nebo se připojit k jejich odpůrcům je nesmytelnou skurnou na štítě kamarádství každého, kdo se k tomu sníží.“

(Anonym)

STRUČNÁ HISTORIE EVANG. REF. DIASPORNÍHO SBORU V BRNĚ

Evangelizační práce v Brně měla hned od samého počátku mnoho obtíží, ale zajisté proto, abychom tím jasněji viděli tu milost a moudrost Boží, která tomuto dílu dala vznik a vzrůst a všechny překážky slavně překonávala.

Ku podivu, až z Ameriky nechal Bůh přijít člověka, aby se v Brně začalo. Byl to reverend H.A. Schauffler. Zdálo se, že mnoho v Brně nepořídil, ale Bůh přece skrze něj dal popud k založení kazatelské stanice v Brně. Rev. Schauffler přišel, aby evangelizační práci zde konal, aby pak mu politické úřady nečinily překážek, potřeboval spojení s církví tuzemskou. Evangelický sbor německý v Brně se jak tomu neměl, za to tím ochotněji podal pomocné ruky reformovaný sbor nosislavský. a zvolil vikáře, dp. Pavla Nešpora, který měl vydržován býti z misijních peněz amerických a spolu s reverendem Schaufflerem pracovati v Brně, ale místodržitelství ordinaci jeho k zakročení německého evangelického sboru v Brně zakázalo. Německý sbor totiž tvrdil, že k němu náleží evangelici obojího vyznání a farář nosislavský že žádného parochiálního práva v Brně nemá. Sbor pak nosislavský pokládal za svou povinnost o členy reformované a zvláště u církve česko-moravské se starati, protože německý sbor má celkem ráz augspurského vyznání a o české služby Boží nebylo s dostatek postaráno. Neblahý spor tento trval několik let, až konečně ochotným působením c.k. vrchní církevní rady ve Vídni byla výnosem ze dne 1. října 1881 vyřízena celá záležitost tak, že evangelici reformovaní české národnosti připojeni byli k Nosislavi.

Věc byla sice rozhodnuta, ale prostředků k práci nebylo žádných. Dvojitěhodný pan Nešpor dostal mezi tím povolání jinam a rozstaven se, zemřel, a bratři američtí již také trpělivosti pozbyli. Než farář nosislavský dp. D. Nešpor nedal se tím odstrašiti a vykonal první služby Boží v Brně dne 10. dubna 1882 v Joštově třídě v domě čis. 7 ve II. poschodí, v místnostech, kterých dříve rev. H.A. Schauffler k evangelizační práci užíval. Od té doby kázalo se českému shromáždění v Brně každou třetí nebo čtvrtou neděli. Vedle dp. D. Nešpora kázal v Brně nejčastěji dp. farář Šebesta z Hustopeče, který i žáky středních škol brněnských vyučoval, potom dp. F. Císař z Klobouk a někdy i dp. O. Opočenský z Heršpic. Mimo to počaly se později konati každou neděli čtené služby Boží. Předčitateli byli p. K. Vilím a p. A. Hortvík. Prvnější obzvláště hned od samého počátku jednotlivé údy pilně shledával a k zdaru sborečku věrně pracoval.

Následkem výpovědi byl sboreček brněnský od Velikonoc 1883 bez shromáždění. Pak najala se pro kázání slova Božího nová místnost v Rudolfské ulici č. 1 v II. poschodí a o svatodušních svátcích 1883 se opět počaly služby Boží konati týmž způsobem jako dříve, ale čím dál tím větší se toho cítila potřeba, aby byl český kazatel v samém Brně.

Milostivý pak Bůh ráčil naplniti toto přání, docílit toho superintendence moravská, že stanovy cestujícího kazatelství pro diasporu moravské ev. ref. superintendence se sídlem v Brně, ož již od

konventu vsetínského 1875 se pracovalo, došly konečně schválení a za prvního kazatele zvolen V. Pokorný, který dne 8. prosince 1883 v úřad svůj uveden byl.

Hned nastala pravidelná práce sborová, kázání dopoledne i odpoledne, každou neděli, biblické hodiny ve čtvrtek večer, vyučování dítek náboženství, návštěvy v nemocnicích a p. Zvláště pak důležitým bylo vyhledávání ev. ref. údů v Brně a předměstích a přivádění jich do shromáždění, v kteréžto práci věrně kazateli pomáhali někteří starší muži i ženy a rovněž mnozí mladí členové sboru obojího pohlaví. V kázání i soukromí byl celý sbor hned od počátku k dílu missie vnitřní vybízen a vždy noví pracovníci se tím získávali, společně pak ta práce nebyla matrná, přiznalť se k ní Bůh a dal požehnání.

Na samém začátku činnosti té přihlásilo se as 80 duší, nepočítáme-li studující středních škol a vojáky. Rodin bylo tuze málo, zdá se, že mnoho prve zahynulo reversy a odstupy. Přihlášení byli ponejvíce jen tovaryši, služby a dělnický lid – docela dle 1 Kor 1,26.

Mnoho našeho lidu ovšem zase z Brna odchází, ale daleko více jich přibývá. Přistouplých nebývalo mnoho, 2 až 6 osob ročně, teprv r. 1893 bylo jich 12, r. 1894 aspoň 8, za to přistěhovaných bývá po odečtení odstěhovaných as 30 ročně. Tento příliv dá se vysvětliti tím, že lid z našich chudých sborů, který musí za živobytím z domu jíti, koncentruje se vždy víc v Brně od té doby, co v tomto hlavním městě země jsou naše služby Boží. Koncem roku 1888 měl sbor 424, koncem roku 1891 530 a koncem roku 1894 čítal 648 duší.

Co se vnitřního života týče, to stálé svědectví, že jsme velicí hříšníci, že spasení potřebujeme a jen v Kristu je máme a že jako zvláštní lid Boží, drahou krví Kristovou vykoupený, nemáme táhnouti jha s nevěřícími ani se poskvrňovati se světem, ale libost máti v zákoně Hospodinově, hned z počátku našlo obliby u mnohých, u jiných teprv poněmáhlu se ujímalo k jejich spasení a k radosti ostatních svatých. Dejž Bůh, aby všickni chápali těch věcí, kteréž by jim byly ku pokoji. Vše možná se zejména k tomu pracuje, aby si údobí sboru na pravidelné každodenní čtení slova Božího zvykali a jím se v celém životě svém řídili. Na tom zajisté záleží pokrok celé církve naší a prospěch celého národu. S křesťanskou kázní postupuje se poněmáhlu, slušití ohled míti na mdlejší a na nově přicházející. Že se hned všecko nepodaří a že mnohé a mnohé posud není, jak by si toho sbor přál, dovede si každý věci znalý pomysleti. Tolik však přece může se říci, že duchovně živým se ve sboru brněnském líbí a mnohý svědčí, že v tomto sborečku jako by ožil.

Napsal Václav Pokorný

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

SBOR BRNO I.

Staršovstvo vyjádřilo potěšení s probíhajícím cyklem Setkávání se Slovem a hudbou, informačním panelem před kostelem a adventním věncem. Stejnou radost máme z adventních ekumenických bohoslužeb pro mládež, při nichž byl Červený kostel zaplněn do posledního místečka. Hovořilo se také o budoucnosti setkávání střední generace a byla stanovena data schůzí staršovstva. Dobře se rozběhl Klub otevřených dveří ve čtvrtek dopoledne.

V lednu (22.1.) se bude konat mimořádná schůze o způsobu vysluhování večere Páně v našem sboru. Bude třeba zavést určitý řád při cvičení na varhany v Červeném kostele. Staršovstvo vyslovilo souhlas s pořádáním putovní výstavy „Izrael a my“ v březnu v ČK. Pro potřeby koncertů a svateb, které se zde konají, budou zakoupeny židle. Pracuje se na projektu přestavby sborových prostor, který bude předložen několika firmám k výběrovému řízení. Střediska Diakonie poděkovala za finanční dary, které jim byly zaslány. Středisku Betlém bude poskytnuta půjčka na provozní výdaje v prvních měsících nového roku. S lítostí byla přijata informace, že za rok bude ukončena nájemní smlouva s British Council v našem sborovém domě.

jg

SBOR BRNO II.

Poslední schůze staršovstva v Brně II před koncem kalendářního roku byla, jakkoli nedlouho před vánočními, přece velmi výrazně pracovní. Od jara v Blahoslavově domě nepřetržitě probíhaly stavební práce a vystřídalo se tu na sta dělníků a řemeslníků. Někteří se zblízka obeznámili s prostorami domu a jeho zařízeními. Když dnes přichází do Blahoslavova domu hodně lidí, je to velmi náležité. Nechceme však, aby sem v době mimo konané shromáždění přicházeli někdo s nenáležitými úmysly, třeba se snahou zmocnit se tu něčeho, co mu nepatří. Staršovstvo rozhodlo o opatřeních k ochraně majetku sboru.

Blížící se vánoční svátky ovšem atmosféru poznamenaly – znamenají přece v životě sboru celou řadu událostí, je tedy zapotřebí připravit jejich průběh. Na Hod Boží vánoční přivítáme v Blahoslavově domě pěvecký sbor Cantate Domino – po delší době budou sestry a bratři z Brna II opět při vystoupení sboru zpívat ve vlastním kostele. Nejen presbyteri a presbyterky se na návštěvu pěveckého sboru těší. Novoroční doba a modlitební týden na začátku přicházejícího roku také ovlivní dění ve sboru – očekáváme pozvání k ekumenickým shromážděním.

Staršovstvo se připojuje k pozdravům posílaným našim partnerským sborům. Nedaleko, přestože za hranicí, na nás budou v těchto dnech vzpomínat sestry a bratři ve sboru při luterském městském kostele ve Vídni, o kus dál – ale jistě s touž srdečností – naši přátelé v nizozemském Apeldoornu v reformovaném sboru při kostele Dobrého pastýře. Také my se chceme v těchto dnech za ně modlit. Přejeme jim radost a pokoj.

Od září má sbor (opět) dva kazatele. Bratr farář Jiří Malý byl na konci uplynulého měsíce rovněž patřičně uveden do služby. Uspokojivě obsazená kazatelská místa ve sboru doplňuje uspokojení nad tím, že i v nastávajícím roce jsou ve sboru ochotny pracovat na místě sborové sestry dosavadní pracovnice Marta Vašílková a Naděje Popelářová. Staršovstvo vítá tuto ochotu a doufá, že oběma sestrám jejich služba sboru přinese rovněž radost z dobrého díla. Chceme jim být co možná nápomocni, aby si na nás nestýskaly.

ju

TÝDEN VE SBORU

BRNO I

BRNO II

PONDĚLÍ

18.30 - staršovstvo (8.1)
19.00 - sborové vzdělávání (29.1.)

18.30 - staršovstvo

ÚTERÝ

15.00 - služby Boží v DD Věstonická
17.00 - dětský klub (od 9.1.)
17.00 - biblická hodina pro děti (od 9.1.)
18.00 - dorost - setkání mladší mládeže (od 9.1.)

19.30 - třicátníci (9.1., 23.1.)

STŘEDA

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
15.00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16.30 - konf. příprava I. ročník od 10.1.
18.30 - rozhovor nad Bibli – setkání dospělých
19.00 - sdružení mládeže od 3.1.

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
18.00 - biblická hodina v Blahoslavově domě
19.15 - mládež

ČTVRTEK

9.00 - klub otevřených dveří (od 4.1.)
16.00 - konfir. příprava II. ročník od 11.1.
17.00 - biblická hodina pro dospělé (od 4.1.)
18.00 - pastorační rozhovory (po domluvě)
19.30 - střední generace (18.1.)

14.30 - vyučování dětí
15.30 - vyučování dětí
16.00 - příprava konfirmandů

PÁTEK

15.00 - náboženství - Rychmanov
16.00 - konf. příprava - Rychmanov
18.30 - zkouška pěveckého sboru

SOBOTA

10.00 - služby Boží v DD Kociánka - (13.1., 27.1.)

NEDĚLE

9.40 - modlitební chvíle
10.00 - nedělní škola pro děti
11.00 - setkání na faře při kávě a čaji
18.00 - pěvecký sbor mládeže

9.00 - nedělní škola pro děti
10.00 - setkání v Blahoslavově domě při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ

- BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Internet: <http://setkavani.hyperlink.cz>. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Na čísle spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Katka Cahlíková, Jana Kovářová, Ludmila Marková, Pavel Nagy, Ctirad Novák, Daniela Ryšavá, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek a externí spolupracovníci. Registrováno pod číslem: R7/98. Vychází 10× ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč, pro předplatitele 10 Kč. Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.berolina.cz/ccebrno>. Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69, email: evsboii@iol.cz.

Datum uzávěrky příštího čísla: 20. 1. 2001